

MACROECONOMIA

El PIB català creix un 3,3%

Catalunya lidera l'aportació, el País Valencià, el creixement, i Madrid, la riquesa per càpita a l'Estat

XAVIER GRAU
BARCELONA

Catalunya és la comunitat que més aporta al producte interior brut (PIB) de l'Estat. En termes absoluts, el 2015 va generar una riquesa de 204.666 milions d'euros. El total del PIB espanyol va pujar a 1,08 bilions d'euros. Les dades, publicades per l'Institut d'Estadística (INE), demostren, a més, que Catalunya recupera el pes que tenia abans de la crisi: el PIB català suposa el 18,9% del total de la riquesa d'Espanya per segon any consecutiu. Això suposa recuperar la proporció que aporta a l'any 2004, quan en números absoluts aportava molt menys que ara, ja que només eren 162.716 milions, i el PIB espanyol no arribava al bilion d'euros. El PIB català del 2015 se situa lleugerament per sobre del de l'any 2010, quan van ser 203.324 milions. El 2011 es va situar en 200.000 milions i a partir d'aquell any es va situar per sota d'aquesta fita, fins a la recuperació del 2015.

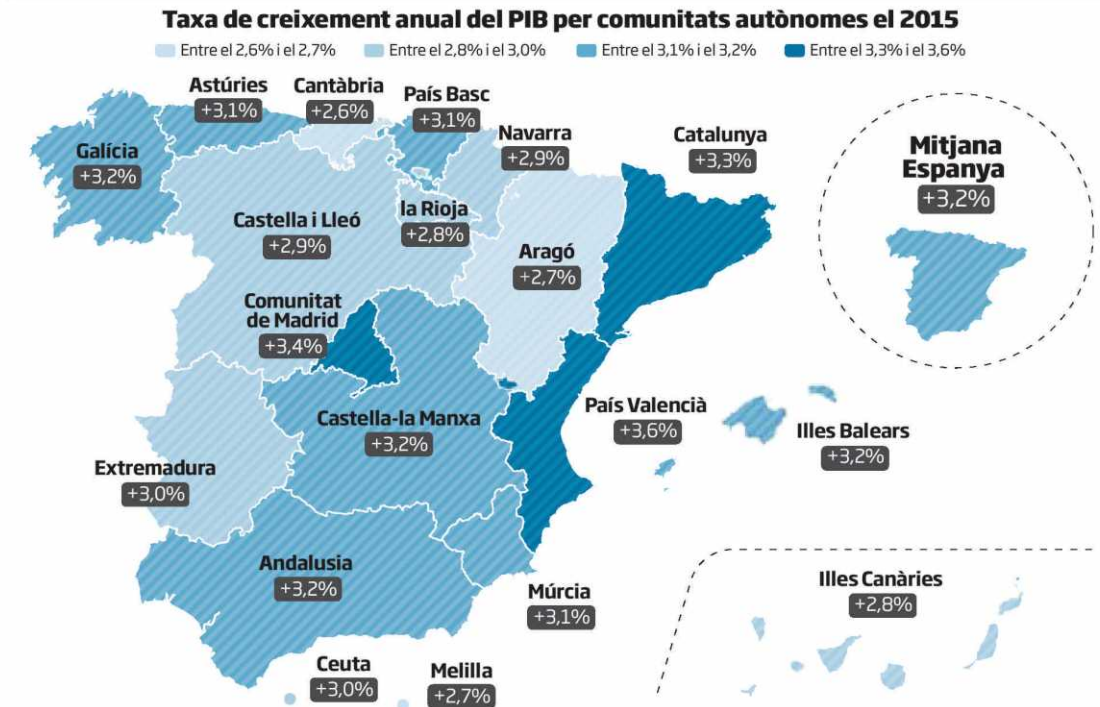
En aportació al PIB de l'Estat, la següent comunitat després de Catalunya és Madrid, amb poc més de 203.000 milions, que suposen el 18,8% del total, i després se situa Andalusia, amb gairebé 145.000 milions, que suposen el 13,4%.

Una altra cosa és el creixement. La comunitat que més va créixer el 2015 va ser el País Valencià, amb una millora d'un 3,6%, seguida per Madrid, amb un 3,4%, i Catalunya, amb un 3,3%. Les Illes Balears i Castella-la Manxa van créixer un 3,2%, que és la mitjana del creixement del PIB espanyol, i la resta de comunitats ja es van situar per sota d'aquesta mitjana, tot i que la que menys va créixer, que va ser Cantàbria, ho va fer un 2,6%, que la situa clarament per sobre la mitjana de la Unió Europea, que va créixer un 1,8%.

Riquesa per càpita

Però aquestes dades absolutes, tant de riquesa com de creixement, s'han de matisar. Perquè si es divideix la riquesa per la població, és a dir, el PIB per càpita, el rànquing canvia. Madrid té els habitants més rics. El PIB per càpita de la comunitat madrilenya és de 31.812 euros per habitant. Les comunitats forals són les següents, amb 30.459 euros per habitant al País Basc i 28.682 euros a Navarra. Catalunya ocupa el quart lloc, amb 27.663 euros. Les comunitats que apareixen a la cua són Extremadura, amb 16.166 euros, Melilla, amb 17.173, i Andalusia, amb 17.263 euros per habitant.

Aquesta diferència es veu més clarament amb percentatges. El PIB

per càpita a Madrid està un 36,6% per sobre de la mitjana espanyola. A Catalunya és un 18,8% superior a la mitjana. Però a Extremadura està un 30,6% per sota de la mitjana i a Andalusia, un 25,9% per sota. Aquest fet fa palesa la gran diferència que hi ha entre comunitats.

Totes aquestes xifres, basades en la comptabilitat de l'Estat, s'han de matisar en funció del cost de la vida a cada lloc, que redueix notablement aquestes grans diferències. La comptabilitat no ho analitza, però un estudi del professor Jaume Garcia, catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra, indica que la diferència del cost de vida a cada lloc redueix la desigualtat que indica el PIB. L'estudi es va elaborar amb dades del 2012, que indicaven que entre la comunitat amb el PIB per càpita més alt i la que el tenia més baix hi havia una diferència del 98%. És a dir, el País Basc pràcticament doblava el PIB per càpita d'Andalusia. Però tenint en compte el cost de la vida i el nivell adquisitiu, aquesta diferència es reduïa al 54%.

Pes Catalunya recupera els 200.000 M€ de riquesa i voreja el 19% del PIB estatal

Alentiment S&P revisa a la baixa les previsions de creixement per als anys 2016 i 2017

Un altre aspecte que s'ha de tenir en compte és la composició d'aquest PIB per sectors. Segons un informe presentat pel Consell General d'Economistes, el pes de la indústria en la creació de riquesa s'ha reduït notablement, ja que si als anys 70 el PIB industrial suposava pràcticament el 40% del total, ara tot just queda en el 15%.

Lluny de l'objectiu europeu

De fet, el pes del PIB industrial a Espanya se situa tres punts per sota de la mitjana europea i lluny de l'objectiu de la UE, que és que el 2020 el 20% del PIB tingui origen en aquest sector. Perquè millori la competitivitat de l'economia espanyola, el Consell General d'Economistes dona una recepta amb cinc claus: prioritzar les polítiques de recerca, desenvolupament i innovació, afavorir que les empreses guanyin dimensió, transformar l'oferta industrial i fomentar la cooperació públicoprivada, així com incentivar la formació professional.

Una de les claus és guanyar competitivitat industrial, i això només es pot aconseguir incorporant coneixement i innovació als processos productius, segons el degà de la Facultat de Dret i Economia de la Universitat Camilo José Cela, José Luis Curbelo. Per al president del Consell General d'Economistes, Valentí Pich, la realitat industrial ha canviat perquè el consumidor cada cop demana productes més personalitzats, i Espanya podria "jugar un paper important en aquesta nova realitat, que no s'hauria de deixar perdre".

Malgrat les bones dades del 2015 publicades per l'INE, l'agència de qualificació Standard & Poor's (S&P) ha revisat a la baixa les previsions de creixement de l'economia espanyola per als anys 2016 i 2017. Segons aquesta agència, el PIB espanyol millorarà un 2,6% i un 2,3% respectivament els dos pròxims anys. S&P creu que els preus es mantindran estables el 2016 i creixeran l'1,1% el 2017, mentre que, pel que fa a l'atur, preveu que se situï en el 19,9% el 2016 i el 18,5% el 2017.

"HA QUALLAT EL MISSATGE QUE TOT ÉS UN DESASTRE"

José García Montalvo
PROFESSOR D'ECONOMIA DE LA UPF

1. ¿Com valora el pes de Catalunya en l'economia espanyola?

Catalunya capta una gran part del turisme que arriba a Espanya, en part, gràcies a ofertes de turisme especialitzades. També les exportacions estan funcionant molt bé i no és sorprenent. Destacaria les inversions tecnològiques (en camps com el *big data*), que són conseqüència d'una aposta ferma de la Generalitat per finançar centres tecnològics fins i tot malgrat la crisi.

2. Sorpren més que totes les comunitats creixin més que la mitjana europea.

És lògic, Espanya va créixer un 3,2%, molt més que Europa. Els reptes són ara buscar un turisme que vagi més enllà del sol i platja i recuperar la indústria, expulsada en part per la construcció.

3. La impressió és que el ritme del PIB no arriba prou a l'economia real.

Es transmet una sensació que vivim una emergència absoluta. I el cert és que ara tenim una pobresa del 22,2%, quan el 2006, en el moment de més creixement, la pobresa era del 20,8%. Ha quallat el missatge que tot és un desastre. Des que creix l'ocupació, la desigualtat ha començat a caure.

4. ¿Pesa a Catalunya el fet que és una comunitat més cara que la mitjana?

No, perquè el nivell de vida és més alt però els salaris també. Sí que afecta si vius a Barcelona amb un sou baix.

5. ¿Les perspectives són bones?

Són regulars, perquè a aquestes altures ja es pot dir que estem en un procés de desacceleració.

